

Kongl. May:tz
tro-tienares och
häradzhöfdingens
uthi Pijkie och
Halico hära...

Kepplerus, Alexander
Alexandri,

1700-1829 81 Cbza Fo1.

National Library
of Sweden

Kongl. May:tz

Tro-Tienares och Håradshöfdingens

Uthi Biskie och Salico Hårader

adel och Högwålastad

ABRAHAM PALEENS

Bittere Klagan

Öfwer

Des fordom älskelige Käre Makas

Ädle och Wålborne

**STÜ ANNA
HELENA
Wallensteens**

Förtidige fränfalle/

Då dess andelöse Bekamen med anseentlige

Lif-Ceremonier jordades vthi **AD** Domkyrckia/

den 10 April 1712.

Tryckt af **AND: Biderman.**

Å är för mig med hast then sköna Wallen/
Hwars Grundwals Käste war en ädel
Steen/

Ach jämmer! ach! i flygand hast kullfallen.
Förduncklat är then senres sagra Steen.
En dimbug Qwäll/ en fastig Sorge- Natt
Har all min Frögd i ångzlaus boyor satt.

Then Wallen/ som ej äldren änn förswagat/

Then Steen/ som hårde war i mitt Hierta fast/
är sprungen: ach! jag kan ej så beklagat:

Sig finner inn en oförmodad Gäst/

Sart Hierta: ja/ förstöring i mitt Hus/

Då Wallen- Steen är fallen alt i Grus.

Then Plantan/ som är af thes Rot upgången/

Och wid thes Skugga seen sin tilwärt fick/

Instämmer nu med mig then Klage Sängen/

Att bägges sågnad så sin färde gick.

Jag söker Ro/ jag ser mig rundt omkring;

Men finner ej/ blott swära Hierte Sting.

Hwad skal då mig min saknad åter fylla?

Hwad det försalne åter råtta opp?

Jag wille gärna det beswär förstylla:

Men Odes Slut måst ha sitt wisa lopp;

Det bortmist är / det fås ej mer igån;

Ty far nu wäl min aldrabästa Wänn!

Jag lägger Tig uthi Titt Hwijlo ställe /

Och önskar Tig en ewig Engla Ro:

Doch förjer jag fast swära Titt fränfalle/

Och skal Titt Lof intaga stadigt bo

uthi mitt Sinn / tils jag och gräfwes ned/

Att upstå sist/ med Tig/ til ewig Fred.

Men medan jag i wanstligheten swäswar/

Så gif/ min Jesu/ mig gådt Tolamod/

Samt att jag här uthi tin fruchtan bäfwar/

Til des en ymnigt rinnand Glädie flod

Aftröjer fruchtans/ wanstlighhetens Slagg/

Och fuchtar mig med Himmelst Sällhetz Dagg.

ALEX. KEPPLERUS.

Om jagh måst tänckt' af någon No mitt ringa
Hierta nöija/

Wed Sorg-bemängd en Dichtan mehr eij län-
gre wela dröija/

Ankom itt Bod fast oförmärkt / thet Sorg
intyga wise/

Hwaraf mitt Hierta migh förföll/ all' Glädie-
Tanckar miste;

Itt Bod thet war/ itt särgfult Bod/ om Clocho grymma wäsend/
Hur Döden som hehl ödand' macht/ medh Särge-Böjor fräsand
Af Synden wunnit / oförtänckt sitt tyrannij föröfwadt
På ett thet Adla Kånes Prijs/ och we hur' oförtöfwadt!
Men ach! hur' mången af oss fins then rätt sljkt at betänckia
Har lärdt/ sin Hog och Sinn i thy til god betrachtan länckia!
Men undra tör/ hwar rättfint will' sin' Kind' medh Tårar bada/
Och i så diuvt ett Särge-Dy medh the sorgbundne wada/
Ther Hustrun från sin kåra Man / tu Hiertan från hwarandra/
Två knutne medh starckt Kärlekz Band / så snart fränskilte wandra/
Ja så förbundne at och them eij Paræ kunna skilja /
Vndoch här ingen lämna's wahl at niuta så sin wilja.

Hur skull och jagh eij gidra thet/ då jagh min Tanckar wänder
Til tijden som framskreden är? ja jagh medh fog bekänner
Herz Häradsböfding/ at medh skäl I Eder högt beklaga
At I Ehr Wån/ den Himlen sielf Ehr för en tijd haar laga
Och den I medh i Dugd och Tro för HErrans Sgon lefwadt
Långt från oro och twedrächts qwahl/ den Eder eij inwetwadt/
I hafwen mist en Gåfwa dyr/ Ehr Glädie/ Frögd och Fågnad/
Af Gudi til en en prydnad skön och enda No tilågnad/
En kostlig Hierte pant så rar then eij beskriwas kunde
Och wise Syrach ther på sielf eij nån wårdering sunne.
Jagh är förringa som eij mår thes Dugd-Lof vthföra/
Vndoch min wilja færdig är och skull' al sljkt tilgidra:
Doch bör thes Fromhet aldrig här omtalas utan Heder/
Then blifwa skal ju hos hwar en/ och rijtas uthi Ceder;

Anskönt en dunckel Graf theß Krop och möcker öfverhöljer/
Theß ädla Dngders Glantz hos oss doch ingen skugga döljer;
Fast mehra skal ett Minne täckt ther af beständigt blifwa/
Hwar till och hur otienlige min Wårser wittne gifwa.
Så niut så obeskrifwlig Frögd vthi Gud; Engla skara/
Tu sälla Stål som sluppit haat all thenna tidzens fara;
Tu ädla Krop och hwijla tigh för all vthständen möda/
Tils Tu medh oförgånglighet beklåds upwäckt af döda;
Then Högte och medh idel Tröst upfriske Hiertan sära:
Then kalcken snart medh Glädie-Wijn / som nu är fylt medh Låtar
Upsylle/ hålft för Eder/ som thet fall ju högst bedröfwar/
Hwars liufwa möte vthi Högd Ehr trogne Wån förtöfwar.

Then Särghunne Födnåme Familien
til någon Tröst och skyllig tienst
lemnade
AND: WJMNWJZ.

